

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 06.12.2007. године

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв.Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**

Присутни су и браниоци оптужених:

- **Адв.Мирјана Несторовић, адв.Ненад Војиновић, адв.Вељко Ђурђић, адв.Татомир Лековић, адв.Милан Бирман,**

Одсутни су:

- **Адв.Владица Васиљковић, кога мења адв.Фолић Горан и адв.Палибрк Драган.**

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја мислим да ће Владица, има неке проблеме овде, он је у Београду и касни, сигурно долази, сад да ли ће доћи за десет минута или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да констатујемо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, али мислим да имамо неке друге ствари пре него што он дође да почнемо с претресом можемо друге ствари да расчистимо. Још не одлучујемо да ли ћемо да одржимо претрес. Ми смо констатовали да смо приступили, можемо друге ствари радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте сагласни оптужени Петковић Мирослав? Сагласни сте.

У наставку главног претреса уместо браниоца адв.Фолић Горана, мењаће адв.Милан Бирман, уз сагласност оптуженог Петковић Мирослава.

Уместо браниоца оптуженог Папић Рамиза, адв.Палибрк Драгана, у наставку главног претреса мењаће адв.Татомир Лековић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни са тиме?

Уз сагласност оптуженог Папић Рамиза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта смо рекли за Владицу Васиљковића? Добро.
АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја нисам сагласан с тим, није овлашћена, нико је није, Владица је није овластио да мења, друго у оваквој ситуацији коју смо јуче чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само седите, да ја прво прозовем. Да ли сте Ви сагласни, хоће неко мењати или ћемо да одложимо онда, ако нема браниоца ми не можемо да радимо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Судија, колега Владица има проблеме и налази се у Клиничком центру и закасниће, значи он ће доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли ће закаснити 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није први пут да се дешавало да Ви између себе мењате.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да, али до сад. Само да Вам кажем, до сад нисмо имали околности које смо јуче имали, је ли знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите да ја прозовем.

Оптужени Чукарић, реците.

Уместо браниоца оптуженог Чукарић Слађана, адв.Владице Васиљковић, на данашњем главном претресу мењаће адв.Мирјана Несторовић, уз сагласност оптуженог Чукарић Слађана.

- **Присутан је и сведок Аљи Ђогај.**
- **Сведок Бериша Агрон није приступио, позив уредно примио.**
- **Присутни су и тумачи за албански језик Еда Радоман-Перковић и Ферид Телићи.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслуша сведок Аљи Ђогај.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА АЉИ ЂОГАЈА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока молим вас.

Констатује се да је приступио адв.Палибрк Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ђогај.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, пре него што узмем Ваше личне податке само да Вас поучим да имате право да се користите Вашим матерњим језиком.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Хоћу на Албански да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да исказ дате на Албански језик, је ли тако?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Зовем се Аљи Ђогај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Хоџа, рођен 25.11.1963.године у Сувој Реци, од 1980. живи у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше боравиште је?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења је?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Лешане, Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте у својству сведока и као сведок дужни сте да говорите истину, морате нам испричати све што знате, не

смете ништа прећутати, једино нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Причај још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужни сте као сведок да положите заклетву па ћу Вас молити да поновите текст заклетве замном. Заклињем се.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ:

Заклињем се да ћу о свему о чему будем питан пред освим судом говорити истину и да ништа што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато нећу прећутати. Хвала лепо.

Март '99.године, где се налазите, на којим пословима?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Радио сам у Јавној хигијени и не могу тачно да се сетим али мислим да је 1985.година, од тада радим у хигијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле сте радили?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Још увек радим у тој организацији, још увек радим у хигијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците '99.године, шта сте радили, на којим пословима, је ли Ви знате зашто сте позвани овде?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам све шта Вам је познато?

Констатује се да је приступио адв.Владица Васиљковић.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Је ли може на Албански да се преведе ово што причате Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само сам констатовала да је приступио адвокат, а Ви сад испричајте нам све шта Вам је познато.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Од 1990.године, радим у хигијени. Ради се о јавној хигијени, још увек радим у тој фирми, организацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да Вам ја постављам питања, значи испричајте нам да ли сте радили, да ли сте били на пословима гробара, да ли сте били на откопавању неких гробница, Ви сте већ били саслушани код тужиоца, је ли тако?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 16.маја 2005.године, је ли се сећате тога?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Сад датум ја кад смо радили овај поса што сам радио, сад датум не знам да ти кажем право, нисам, у памет не ми се дате, али радио сам, за време рата смо радили као, били смо као Цивилна заштита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сам схватила, Ви ћете на спрском да дате исказ?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Знам српски али не знам баш све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: И радили смо, били смо једна екипа због, као Цивилна заштита и радили смо и за време рата и пре рата смо били ту на то поса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Као чистач смо били па после за време рата су нам одвојили једну екипу да радимо са лешеве, овако мислим, ја сам радио у капелу највише у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предмет нашег тренутно интересовања је овај догађај који се догодио у Сувој Реци, везано за страдање породице Бериша, да ли знате Ви нешто о томе?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: За тај случај ја не знам, него ја сам радио у Призрену само за околину Призрена то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто везано за ископавање тела из неких гробница?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Кад смо били ми су нам терали ноћом да радимо према Љубижде ту једно место где је био стрелиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Љубижду?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: И ту ноћом смо радили смо извадили од гробнице смо извадили лешеве са багером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, кажете ноћу је то, када, је ли се сећате ког месеца је то било?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: У почетак априла, ту негде, не знам баш да ти кажем датум, ми смо, ми не знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: '99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко Вам је рекао да треба то да радите, ко је?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Смо имали ми наређење од директора Јово Вујичића и смо имали Будимир Спасића шеф, они су нам терали, иначе директор Јова је био, мајор је био са чин полицијски, мајор је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега је он био директор?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Понови још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете Јова да је био директор?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Директор фирме је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фирме, које?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У градској чистоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како је дошо до Вас ко је дошо до Вас, како Вам је речено? Значи испричајте нам све о томе чега се сећате.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Нисмо ишли на вече скоро кући и око девет сати ноћом су нам дошли, су нам звали са, прво су били код мене па после смо отишли све код ови другови што смо радили заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао код Вас?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Дошо Будимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још ко?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И после смо отишли код ови други радници што смо радили све заједно, смо отишли код Шевкију, код Џевцета, и смо отишли у фирму и нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Џевцета и код кога још?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И код Исуфа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исуфа?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Исуф Краснићи, јес. И нисмо знали где ће да идемо да радимо. Они су нам пребацили у једно бело кола, једно као фургон волцваген је био, и кад видимо према Сува Река што смо кренели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам то каже?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па никој није нам казао него кад видимо пут за Сува Река што идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели ко је возио, у којем возилу сте ви били?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У волцваген овај фургон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фолцваген, ко је возио?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Будимир је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будимир је возио, колико вас је било у фолцвагену?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Четворица смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четворица, добро.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Фургон значи комби код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви видите да идете према Сувој Реци?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се даље дешава?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И кад смо отишли већ у стрелиште, где је имао војска стрелиште, и гледали смо ту имао, камиони и багери су били у тај место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то били камиони?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Били су фрижидери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фрижидери. Је ли можете мало да опишете како је изгледао камион, да ли је имао неку, опишите како је изгледао, да ли је имао неки натпис, како је изгледао?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Није имао никакво натпис него су били ови велики фрижидери од девет тона скоро, тако нешто, значи био велики фрижидер, камион је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких таблица регистарских?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, нису имали таблице и пред нас су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је боје, како је изгледао камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па ноћом је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли то да видите?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Нисмо могли да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је камиона тачно било?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па били су два камиона и два багера су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два камиона и два багера?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Багера, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Имао пинц гауер имао са нас, полицајци на једну страну су радили а на једну страну ми, наша екипа што смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је полицајаца било?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Богами нисам бројао него су били они, своја група су били на тај место, на два места су извадили лешеве, на једно место извадио багер наш, на једно место извадио њихов багер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците само ови полицајци у којим униформама су били, како су изгледали?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па ноћом су били, али знам да су били полицајци то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прилике колико је било полицајаца, не морате наравно да кажете тачан број, то је немогуће, него од прилике?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па био око пет, шесторо су били до десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајаца?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они раде?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Они су извадили лешеве од једну масивну гробницу а ми једну другу смо извадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како се то одвијало, где су те гробнице, ко вам је показао, да ли вам је речено шта треба да радите?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Ми радници ништа нисмо знали, они су знали сами где су оставили они лешеве, па они сами су нас однели ту, багери су били све, како да ти кажем, само да почне рад да се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли вам неко каже то и то ћете урадити?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па кад смо отишли тамо већ јес, јес, каже треба да извадимо неке лешеве ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли на стрелиште?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес, на стрелиште и баш је био мрак и одма од кола кад сам изашо увече, онај Будимир Спасић ја нисам ни видео баш добро, каже ајде што брже да завршимо и ми ударио шамар на леђа, и кад сам пао ту као њива је била, не знам како да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли до стрелишта, да ли сте ишли асвалтним путем, да ли сте ишли земљаним?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Асвалтним путем смо отишли без осветљења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без осветљења?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Без осветљење кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пут који води према?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сувој Реци. Колико је стрелиште по Вама удаљено од Суве Реке, од прилике?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па треба да долази Љубижда па после после станица полиције Љубижде, па испод станице полиције ту је пут за стрелиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али колико је од прилике удаљено, значи то место где сте Ви ископавали те гробнице до Суве Реке, колико има, од прилике?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Како још једном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има, колико је удаљено то стрелиште од Суве Реке, од прилике.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Од Суве Реке је пуно, али од Призрена није толико далеко, и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту у близини насеље неко или не?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: У близину је Љубижда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли видите Ви неке објекте ту близу тог, тих гробница.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Имао једно као кућица ту, иначе ту је имало стрелиште Војска Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је била војска?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви видите војску?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па није имао војска ту, то је већ је био ноћ, ми нисмо радили преко дана то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем, али да ли је ноћу док сте ви то радили, да ли је било војске?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, имали смо другу полицију покрај нас што нас чувао нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи једна полиција која вас чува и друга која извлачи лешеве из друге гробнице?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Из друге гробнице, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то иста полиција, иста униформа, све исто?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Ова полиција што је био нас што нас чувао, то не знам како боју су имали они, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта су на себи имали, јесу ли имали нешто на глави?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Они су били далеко од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који су вас чували?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти који су вадили лешеве?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: То су били на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли их видите, колко су удаљени они од вас?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Био једно двадесет метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На двадесет метра. Добро, наставите, причајте.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Двадесет метра, ту негде, али ноћ не се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ја питања да Вам постављам?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Како хоћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту видели полицијска нега возила?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па имао пинц гауер, имао четири, пет комада пинц гауери имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Четири, пет комада пинц гауера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири, пет, како су изгледали је ли можете, и то не можете?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Полицијска изгледали су, били су, су били ту близу нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко био у возилу, да ли је седео возач, да ли сте некога видели?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Никога нисам видео, због тог не могу да кажем да сам видео. Смо радили до четири ујутру, кишовито био тај дан, покрај оног масивне гробнице су упалили гуме да видимо помало због тога, и смо утоварили камионе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте да Вам не постављам ја стално питања. Како се све то одвијало, значи копате, шта радите, ко је присутан, да ли вам неко нешто говори, како се то одвијало, видите лешеве, је ли тако, видите тела? Причајте нам о томе да Вам не постављам ја стално питања.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Нормално се види лешеве од светла од багера кад изваде од унутра, масивне гробнице, види да су били, они цивилни су били, али то су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је рупа ту ископано, где сте Ви, где се Ви налазите?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Једна рупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна рупа. Колика је та рупа, је ли можете да нам дате од прилике димензије те рупе?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па био око три, четири метра сигурно, колико може да стигне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дубина?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: До колико може да стигне она кашика од багера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три, четири метра, говорите о дубини?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Дубина јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овако?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Овако два, три метра, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ширине два, три метра?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Два, три метра нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се даље дешава?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па смо утоварили то, они багери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све на стрелишту, је ли тако?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес на стрелиште. Смо пунили они камиони, и камион смо оставили ми ту, смо отишли после у ђубриште доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, после ћемо до ђубришта. Ко вам сад каже, ко вам издаје наредбу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јова и Будимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јова.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јова Вујичић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта вам каже?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Што брже каже да се утовари то, да се макне да идемо у фирми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ви, кад је откопао, багер је откопа ту рупу је ли тако?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прилазите тој рупи, колико вас прилази рупи?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па четворица ми смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четворица, само четворица?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како, како изгледа то, опишите нам то, како је то изгледало на терену?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Багер извади лешеве ми стављамо у камион унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Багер вади лешеве?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, багер вадио лешеве, ми нисмо уопште у рупу ту да извадимо лешеве, багер извади лешеве ми само утоварисмо камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су камиони паркирани у односу на рупу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Од позади је био камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте два камиона?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, један камион сам ти реко

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један камион, али је био велики фрижидер је био. И то смо утоварили и кад смо извадили то чекали смо ту и каже треба да идемо на ђубриште сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо још до ђубришта. Какви су то лешеви?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Сам ти реко, то су били цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили су били?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Цивили су били и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате да су цивили?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па види се по униформама, по униформама види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су обучени, је ли тако?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, нормално су били они све, како да ти кажем, то све смрдио, то почео да се поквари више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Ви видите та тела, да ли је било мушкараца, жена, деце, ко је све ту био?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па како да ти кажем, имао мушкарце и жене имали, то ми нисмо могли да гледамо, разумеш, то ми смо гледали само што пре да утоваримо у оне камионе. То како извадио багер можда, како да ти сад кажем, да ломио човека на два и готово.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Очигледно да човек не зна баш добро српски па ушо је, каже кад га ви питате како знате да су цивили, он каже препознао сам по униформама. Па да мало то разјасни, ако тако остане неће да ваља, како су цивили, цивили не носе униформе, по оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је тачно, то можемо и касније, у реду. Немојте само да прекидамо видите да мало теже иде. Која одела Ви видите, ајде кад смо код тих униформи, како сте рекли?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Цивилно одела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна одела?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Цивилна одела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било деце?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Богами не знам, ја само можда је имао и деце али то кад радио багер можда ломио човека, разумеш, можда сломио ногу или на пола тела, и можда имао и деца ту, ја, мене на пример није ми пао на руке децу да уватим, а можда колеге, моји колегама можда је упао и деца и, ту је био ноћ, да је био преко дан можда ће види човек а то је био ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само оно што Ви видите. Значи Ви нисте видели децу, само сте видели мушкарце и жене?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Мушкарце и жене, људи су били, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Из те једне рупе од прилике колико лешева је ексухирано?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па нисам бројао ја да ти кажем, али ту од прилике је био 80-90 људи, то је био велики камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: 80 до 90 скоро, сад нисам бројао можда имао и мање, можда и више, али то нисам бројао, али смо напунили онај камион до врата, докле се затворио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су ти лешеви били у рупи, јесу набацани били један преко другог?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Све на једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све на једну?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, све на једну рупу је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили, да ли је неки леш био запаљен?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: За то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: За то, нисам видео да ли је запаљен људи али видео сам да све су, они су били све покварени више, једва смо радили, они смрди разумеш, нисмо могли већ толико ни да се приближаваш ту, смрди, тешко то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда приметили, да ли је неко фотографисао ископавање тих лешева?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, нико није фотографисао. Можда неки фотографисао, али ја нисам видео да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се даље одвијало. Кажете 80-90, ставили сте у хладњачу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И смо напунили, смо пунили хладњачу и смо затворили и смо оставили ту хладњачу, па после су нам терали и на ђубриште да узмемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ђубриште?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли хладњача одлази?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Није дошо, био друга ладњача, био значи други камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли видите кад сте затворили хладњачу, да ли је кренула хладњача или је остала ту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, ту је остао. Она хтео да иде али било кишовито и он заглавио и није мого да изашо, ми смо отишли већ на ђубриште да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, хладњача се заглавила?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес, се заглавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта вам се сад каже, ко вам каже да идете на ђубриште?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Директор Јова и Будимир Спасић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јова и Будимир?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам кажу, идемо?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Кажу треба да идемо каже и на ђубриште доле, треба да идемо и ту имамо да радимо мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И је ли полазите?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, смо отишли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како одлазите, је ли то, колко је удаљено ђубриште од стрелишта?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па није толико далеко, чекали смо ми у кола докле је отишо багер прво и камион доле, кад је отишо багер они су се раздвојили за Милошево, и ми смо отишли одма са кола и већ багер почео на друго, мислим у ђубриште, на друго место сад, да извади лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то опет један камион одлази?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, други је био, онај што смо напунили то остао у стрелиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сам Вас разумела, али је ли само један камион одлази до ђубришта?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то камион?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Био ми се чини као застава, ова велика застава, као, како да ти кажем, од 5-6 тона, таква, је ли у ђубриште није имао толико лешеве, ми смо отишли само наша екипа доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и то исто била хладњача?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес, хладњача је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, ви чекате у колима, вас четворица?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес, докле су отишли камиони и багер докле је отишо доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам сад каже да дођете?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јова, Јова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто, њих двојица?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је полиција?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Полиција је био она што су нас чували нама, покрај, они су отишли са багером и камион су чистили место, како се каже, за нас, осигурање и ми кад смо отишли већ они су били на место где су лешеве, све готово је било спремно, само ми смо извадили поново на ђубриште лешеве, смо напунили и тај камион скоро на пола, није имао ту толико лешеве, и узели су нам, однели, око четири сати је био ујутро већ, су нас однели у фирму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало. На ђубришту колико је било рупа?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Једна рупа је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна рупа?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли, видели сте ту рупу, је ли тако?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Багер је био де треба да се извади лешеви багер је био ту на тој место и камион је био ту близо, багер је извадио ми само смо утоварили багера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та рупа, да ли је приближно исте величине као она на стрелишту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па јес, јес. Скоро тако је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је друге величине?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, иначе ту је имао мање лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А приближно је било те величине као на стрелишту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Два, три метра, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви ту проценили да је ту било нешто мање лешева?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па био мање лешева пошто није био велики камион и брзо смо завршили, ту је био 30-40 лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ђубришту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, имао мање поса, мислим и брже смо завршили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, јесу ли постојали неки бројеви, да ли су биле неке ознаке?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, нису имали бројеви, никако бројеви није имао, они лешеви су били исто смрдио као у стрелишту као у ђубриште, разумеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је било ту неких возила, осим багера, камиона, да ли је било ту неких возила?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Био полиција што нас чувао нама, био само два пинц гауера су били ту близо овог другог камиона што смо утоварили ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је ту на том потезу, колико је ту било од прилике полицајаца?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па нисам гледао колико је имало али знам да је имао за чување нама, нашим радницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли они причају нешто?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, ништа нису причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа не говори, свако ради свој посао?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте завршили?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Су нам терали да смо отишли у фирму и овај Будимир Спасић каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким одлазите у фирму?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Са Јову и са Будимира, а ови камиони и багери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте отишли, у предузеће ово хигијена?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У предузеће у хигијену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И каже, данас сте слободни, идите кући, а све смо били са, она одело све је било лом, како да ти кажем, од тела од лешева. Каже треба да макнете ово одело и да запали га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли до фирме, је ли су вам нешто рекли Јово и Будимир?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам нису?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ништа није нам реко, него само нам реко треба да идете кући данас да одмарете, пошто смо радили целу ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви видели пре него што сте кренули овамо до Ваше фирме, да ли сте видели да ли је тај камион који сте утоварили са мање тих лешева, значи тај мањи број који говорите да је било око 30-40, да ли сте видели, да ли је он отишао?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, остао са багером, остали су у стрелиште, нисмо видели де је отишо тај камион, ни у ђубриште, пошто нама су нам рекли што брже су нам макнули од то место, не знајем они, сад како да ти кажем, да не знамо ми где идео то камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте обратили пажњу ту, да ли сте видели да ли је било жена, деце, мушкараца, кога више је било, је ли можете то да објасните?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па то су били обучени, разумеш, како да ти кажем, то имао и женска и мушкарца, можда имао и деца, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можда, него оно што Ви видите?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па нормално, да имао мушкарце и жене имао, али то да ли имао више мушкараца, да ли имао мање мушкарци, то не могу да ти, како да ти кажем, ја нисам ни гледао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су они били обучени?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У цивилно одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у цивилу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је било са тим телима која сте утоварили у те камионе?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не знам где су однели те камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не знам, то што не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били саслушани код, само да Вас подсетим па ћете Ви рећи дал је то све тако. Када сте били саслушани код тужиоца, Ви сте рекли да Вас је Будимир прво довезао до вашег Комуналног предузећа у Призрену, је ли тако?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте директно отишли на стрелиште?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, прво смо отишли у предузеће да узмемо ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то нам објасните.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Одело, рукавице смо узели, смо се припремили, мислим са обуће добро и смо отишли после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте говорили да сте ишли неким земљаним путем, па сте рекли на излазу из Призрена прошли смо поред полицијској пункта.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У Љубижде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одма иза пункта скренули смо десно на земљани пут, је ли тако било?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, тако, тако, ту је био стрелиште, Војска Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад, говорили сте да је било три камиона а два багера?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па три камиона су били, значи били, један камион ми што смо утоварили, други полиција што је утоварио, и други камион што смо отишли у ђубриште то да утоваримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су значи три камиона?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Три камиона, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте говорили два камиона, зато Вас питам?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, два смо утоварили, једно ми цивилна заштита што смо били, цивилна заштита што смо били ми смо утоварили два камиона, једно у ђубриште, једна у стрелиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте и ближе неки опис ових камиона, па сте рекли да су били жуте боје, један је имао ознаку 902 а други 1002.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Багери су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су багери?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Багери јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, те ознаке су биле?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли Ви исто узимате лешеве, стављате у хладњачу, исто сте Ви то радили све?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је неко нешто, да ли сте приметили, да ли је неко нешто записивао?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, никој није ништа записивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико, нисте приметили да се водио неки?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, нисам видео да је писао неки, колико, што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте имали прилике, видели сте та тела, пребацивали сте до хладњаче, по Вашој процени, јесу ли то били млађи, старији људи?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Богами не знам како да ти кажем, то су били покварени, су се покварили они лешеве, разумеш, то не могу како да ти препричавам, како су били то, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да процените?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте и о томе да пре него што су багери почели да копају, да је Будимир означио место где да копају?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па сигурно Будимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је обележио то место, па ме интересује је ли Будимир означио место тим багеристима?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Тај место је био, како се каже са оно тракама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, било је, то нам опишите јер ми не знамо.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: То је био са оним тракама кад смо отишли већ Будимир му реко оног багериста, не знам који је био, био један Србин што је возио тај багер, причали су српски, можда није био Србин, али српски су причали и му реко, каже на тај место треба да се копа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говори Будимир багеристи?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Багер, оног шофера од багера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви то видите, и чим сте дошли Ви сте видели ту траку, то је већ све било припремљено?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога сте ту затекли осим ове полиције, кога сте још ту затекли, осим тих возила?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Само су били багери, били су возачи и били су они што су нам, директор нам реко каже немој да се плашите каже имамо каже полицију што ће да нас чува, и су били они два, три пинц гауера што сам ти реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекли сте.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И можда није имао полиција, можда имао, то нисам видео ја, полицију су били даље од нас, далеко од нас, али они су нам дали толико, толико су нам дали вољу ми да не се плашимо. А то је

имао трака ту де да се изваде они лешове, били на два места трака, траке мислим, окружни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говори Будимир?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је место, све обележено, где је обележено?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где Ви треба да идете? Шта ради Јово Вујичић?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јово Вујичић само седи, он уватио се за багер и седи ту са шофера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушао је ту, у багер је ушао и седи са возачем?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он Вама нешто говорио, да ли Вам се нешто обраћао?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, ништа није нама реко, само нам реко кад смо почели да радимо, каже молим вас што брже да се изваде ови лешеви, и каже што брже да завршимо посао и толико брже да идемо кући, се био кишовито, сам ти реко, још једном ако оћеш да ти кажем, био кишовито, све смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте објаснили. Али, кад сте били саслушани Ви сте рекли, чак сте рекли и боју, сад кажете нисте могли да видите зато што је био мрак, а Ви сте рекли да су багери били жуте боје?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па били су жуте боје, кад је био, тај багер је био и у фирму, сваки дан је био, од наше фирме су били та багеро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је толики мрак, како сте описали, јер сте ноћу радили, како сте то, да ли је постојало неко осветљење?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Упали су гуме покрај нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па сам ти причао,упали су гуме и што сте ми питали, да ли препознајеш да ли су цивили, све од светло од багера, како ради багер, има осветљење, и ту, ту се види да су цивили они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је запалио те гуме?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Запалио их Будимир Спасић, запалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будимир запалио?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, узели су од фирму, од нашу фирму су узели гуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А већ су узели из фирме, већ сте понели те гуме?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес. Узели су пет, шест комада они велике гуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад, говорили сте код тужиоца да на стрелишту су биле две рупе и две гробнице, сад сте рекли једна?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па у једну ми смо радили у једну полиција је радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли видите то што полиција ради, шта полиција ради?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па извади лешеве, и они извади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И полиција је вадил лешеве?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па извади лешеве и полиција није био толико далеко, иначе се види у томе, и они су имали багер, и они се видиш да се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то објашњавате да ви радите, да сте ту код ове прве рупе, да ви то радите а овде полиција ради, зашто ви то нисте радили, је ли можете то нешто да прокоментаришете?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: За то не знам, ја само могу да ти кажем за нас, директор где нам послао да радимо, ту смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били саслушани код тужиоца Ви уопште нисте спомињали директора Јову Вујичића?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Како још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте спомињали Јову Вујичића, само сте спомињали Будимира?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, Јова је био директор наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али нисте спомињали да је и он био ту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Можда сам заборавио да спомињем, због како да, без наређење директора ми нигде нисмо отишли, он је био мајор по чину, имао полицијску униформу и био мајор по чину. Ми без наређење директора нисмо отишли нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме разумете, значи када сте описивали тај догађај, Ви сте рекли да сте били вас четворица, ево сад ћу Вам рећи. Ви сте говорили да су дошли код Вас кући, Будимир Спасић, Шефки Салиху?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џевдед Мазреку и Исуф Краснићи.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте говорили да је био ту Будимир, па сте говорили о полицији, али тамо сте и рекли да је полиција имала плаву униформу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сад нисте то рекли, ја сам Вас питала коју, Ви кажете нисте видели мрак је.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па оно близу што је био, она полиција што је радила близо, то је имао полицијску униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је све кога сте Ви спомињали, али Јову Вујичића, директора нисте ни једног тренутка споменули, како сте се сад сетили да је и он био ту и да је он седео чак и поред багеристе?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па можда сам заборавио да спомињем, али ми без директора нигде нисмо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је од прилике сати било кад сте се вратили у фирму?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Око четири сати ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је ово све што сте испричали.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се сутрадан догађа, где сте Ви?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Су нам рекли да одмарамо сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одморили сте?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, кад сте дошли поново у предузеће?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Други, после други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви овде такође сте навели да «кад смо завршили посао око пет сати ујутру, почело је да свиће, тада нам је пришао Будими и наредио да уђем у возило којим смо ми и дошли, па смо тим возилом отишли у предузеће хигијена у круг предузећа».

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хладњаче и даље остају, је ли тако?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Хладњаче остали су ту, не знам после де су отишле они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после тога поново били негде?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Смо били, после смо били према Ораховац и у једно село Пусто село, и ту смо извадили лешеве, и смо били у капелу у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то ово што сте говорили код тужиоца за Пусто село?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте кренули то?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: После неколико дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После неколико дана?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: После неколико дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам опет говори да треба да идете?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Директор и Будимир, каже треба да идемо за Ораховац да радимо и један дан смо почели да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ораховац?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли, у Раовац?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ораовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ораховац, добро.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И смо отишли са колима и са багерима. Кад смо кренули за Пусто село, за оно село, ту у Раовац су дошли са нама из Раоваца полиција, и кад смо почели да идемо за Пусто село се покварио багер на узбрдице и смо се вратили. После неколико дана смо отишли без багера и то ручно смо извадили они лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, где сте ви тачно дошли, је ли то, шта је то, тај простор, је ли то близу Ораховца или видите неко, да ли је насељено место, је ли видите неке објекте или је удаљено од Ораховца?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Далеко од Раовца је био, не знам колико километра али неке село, Пусто село тамо се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико вас креће?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ми смо били нас четворица екипа и плус су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли иста ова екипа која је била и претходно?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И плус екипа из Ораховца?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Из Раховца и од наше фирме су били неколико радника појачање је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико вас је од прилике ту укупно?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Сигурно једно 20 људи су били и од наше фирме и од Раоваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте кренули?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: За Пусто село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пусто село?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Будимир и даље ту са вама?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес, је био Будимир и био Јова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, шта вам је реко, шта ћете да радите у Пустом селу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У Пусто село кад смо отишли каже треба да изадимо неке лешеве каже из једно близо, покрај пута је био као ливада ту, и од туд смо извадили лешеве, смо пунили камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту близу неки објекат?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу те ливаде, да ли је био неки објекат, је ли ту близу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, да ли је био не знам да ти кажем, да ли је био џамија то, да ли је био школа, не могу да се сетим, разумеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте дошли на ту ливаду, шта видите?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ништа, само гробове што су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да су гробови, како, је ли било обележено, како знате да су били гробови?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Нормално, муслимански гробови су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, шта видите?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Једно по једно су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било нешто на тим гробовима, како знате да су гробови?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Они су нам рекли гробови, почели смо да извадимо оне лешеве све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то видите као те свеже неке хумке или видите неке натписе, је ли било нешто, је ли обележено, је ли видите да је обележено да је то гроб?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Имао као нормално муслимански гробови, имао и бројеви имао на оне даске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, то Вас питам, опишите нам. Значи били су обележени гробови?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, где су ти бројеви?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: На даске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На даскама?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колко је било тих дасака?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Био сигурно око деведесет и нешто гробова су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 90?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ти гробови поређани, да ли су били разбацани, да ли су били у неким редовима, како су били распоређени?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не, редом, два реда су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два реда?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Два реда су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један иза другог?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како, то иде у ширину?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И, два реда су били и су нам дали наређење каже треба да се извади оне лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто вам Будимир говори?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Јово ту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И Јово је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ту је био са нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли он нешто каже или само стоји и гледа?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јова је седео са једну екипу полицију ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са полицијом?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како су Вам изгледали ти гробови, је ли видите, пошто је, постоје те хумке, да ли су биле свеже хумке, како је то Вама изгледало?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па нормално, то су били гробови, а сад ја нисам их закопао то, да ли су, али углавном ми смо извадили од то место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја Вас питам зато што сте код тужиоца рекли да Вам по Вашем неком искуству и виђењу да су биле те хумке од пре две недеље, можда и више?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па можда и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то закључујете, по чему и какво је то Ваше искуство, имали сте претходно је ли тако?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Почели су да се, брисају оне бројеве, због тога. Ту се разумем мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Почели су да се брисају бројеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су бројеви почели да се бришу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, да се брисају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по томе Ви закључујете да можда две недеље и више је било?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Нормално, због то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се дешава?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И смо извадили то лешеве смо утоварили у камион и смо однели у капелу, у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и ту било, колико багера је ту било?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, багер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту није био багер, ту су само били, ту је био камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Није био, ручно смо извадили, кад смо почели да идемо са багером багери се покварили, па су се вратили, други пут смо отишли ручно смо извадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ручно сте извадили?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес. И смо утоварили камионе и смо однели у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту био камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите тај камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па био је нормално камион са церадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била церада?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па као СМБ боја је био. Као СМБ боја, био бели камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте била је плаве боје, светло плаве боје сте рекли?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, тако сам заборавио већ, има већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је тачно светло плаве боје или СМБ?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Церада је био СМБ боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли писало нешто на тој церади?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, ништа није писало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није писало?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ништа није писало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то велики, мали камион, опишите како је то изгледало?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па био 9 тона, тако нешто камион, али му био церада расцепано је био, можда је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подигнута церада?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подигнута?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Подигнута и исцепана је био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А каква је кабина била?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Кабина је ми се чини да је био бела, бела кабина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је седео неко у камиону?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Само онај возач који је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Кад смо се кренули за овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је тај камион имао таблице?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Није имао таблице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Није имао таблице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали раније тај камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте раније?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Само први пут кад смо отишли тамо у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како то изгледа када сте дошли до тих гробова, да ли неко обезбеђује ту ливаду?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па нормално, па јесам ти причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте колко је било то, причали сте стрелиште и ђубриште, причајте сад на тој ливади, колко је ту полицајаца?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Имао пуно полицајци, ја нисам бројио полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви дошли већ су били полицајци ту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Са нас су били два, три пинц гауера су били и тамо и у Пусто село су били, два, три пинц гауера су били и из Раовца она полиција су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то рекли, али кад сте дошли да ли затичете полицију ту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Био је ту полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причајте даље како је то било, колко сте ви откопали тела?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Сам ти реко скоро деведесет и више је можда имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, све заједно са овим људима што су били?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они били сахрањени?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: То су били обучени, мислим са оделима су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оделима?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сахрањени?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било у сандуку?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било сандука?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Са ћебе су били, неки са ћебе неки без ћебе и ми смо ставили у оним кесама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад опишите какво је то ћебе, је ли су сви ти око деведесет лешева били увијени у ћебад?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па не, можда неко је имао ћебе неко није имао ћебе, али ми смо ставили у кесе, лешеве, и смо утоварили камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте их товарили?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ручно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ручно?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ручно нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли нешто распоређивали или сте их само стављали?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Они радници који нису били са униформе у цивилну заштиту они су извадили лешеве а ми смо са цивилне заштите што смо били ми смо однели у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И смо утоварили камион, смо завршили то и оне лешеве све смо однели у Призрен у капелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили са тим лешевима, шта сте радили кад сте дошли у Призрен, кад сте дошли до капеле?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Смо истоварили, сутрадан смо истоварили у једно две, три гараже су биле ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то у кругу болнице?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У кругу болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Смо истоварали у гараже па после неколико дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам то каже сада да истоварите у гараже, ко вам је рекао где да истоварите?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Будимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будимир говори?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и Јова био са вама кад сте се вратили?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, Јова није био са нама него су били једно кола је био полицијска кола који треба да буде са нас, ја не знам који су били то полицајци али они били су од, како се каже то, чували нама, наше екипе што смо радили, и они су нам терали да однесемо у капелу у Призрену, па Будимир са оним капеларима узели су кључеве и ми смо истоварали ту на оне гараже, оне лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је на том путу до капеле-болнице у Призрену да ли вас зауставља неко?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, нико није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прате вас возила?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Нормално, полицијска возила нам пратио и смо однели ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пинц гауери што сте говорили, они вас прате?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два, три?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, само кад смо дошли у Призрену ми смо имали наша кола, полицијска кола, али није био пинц гауер него је био овако кола, обично кола је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каква је то, обично полицијско возило, како је то изгледало?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Милицијско овај «101», како су имали оно кола раније, милицијска кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Плаво и бело оно што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаво-бело?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли пише «полиција»?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, нормално да пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где пише?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па регистрација и по крај оно како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се, у ком моменту се то возило појављује?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па су били неки полицајци са нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у Пустом селу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, у Пусто село је био, су дошли они из Раоваца су нам узели, неки полиција, ја нисам знао. Али гледај, само моменту, ми смо чекали у фирму, директор нам реко каже треба да идете са кола, који су били они полицајци, да ли су били из Призрена да ли из Ораоваца, ја знам само да су били са нама полицајци, разумеш, пратња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то су исти ти са којима се ви и враћате?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Будимир вам каже да истоварите ова тела у те гараже?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Гараже, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се те гараже налазе, како изгледају опишите мало то?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па то су били, ове гараже су били гараже од ауто, од болнице ваљда, и смо истоварили на три гараже смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам отвара гараже, како улазите у те гараже, то су ипак гараже болнице, како?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па нормално, то гаража обична гаража, то није био капела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па знам, и?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И смо истоварили ту лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И док ви вршите истовар тих лешева и даље полиција ту стоји?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко их је било сад ту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па су били једно, тројица, четворица докле смо истоварили то па после су нам однели поново у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, и ко је затворио гараже, јесте ли видели то, да ли је неко затворио, закључао, да ли вам после тога неко нешто говори?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: За то су били неки они, главни они који су били за гараже, за то не знам кој ги затворио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је главни за гараже, био стајао ту човек?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Имао чувара ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је тај чувар и отворио гаражу и затворио?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Капелар је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е, сад кад сте ви кренули, јесте ли кренули у јутарњим сатима то за Ораховац, Пусто село?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јест, око десет сати смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око десет, и у које време сте од прилике све то завршили кад сте дошли до капеле болнице у Призрену, колко је било по Вама то?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па гледај, кад смо отишли у Пусто село тамо, ту је био око једанаест сати а имали смо наређење што брже да се заврши то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и кад сте то завршили од прилике кад сте кренули?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Око два, три сати ту најдаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око два, три. У то време сте били у Призрену?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, за два, три сата смо завршили, а око шест сати већ све смо завршили и у Призрену и од Раоваца што смо дошли овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте рекли код тужиоца почели смо у седам ујутру, посао смо завршили у три сата поподне?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Чекали смо док су дошли и екипа из Раоваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се после тога догађа?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: После неколико дана су нам рекли да однесемо у Приштину оне лешеве да се врши обдукција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је то, после ког времена?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: После неколико дана, скоро недељу дана, тако негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И све оне лешеве смо завршили обдукцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви налазите кад Вам, и ко Вам говори да треба лешеве да возите у Приштину?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Будимир, све наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будимир, јесте Ви у предузећу тад кад је рекао?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јесам, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта вам каже, поново да узмете та тела?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, лешеве да утоваримо у један мали камион, по 20, 30 комада што се увати и да однесемо у Приштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, тај камион како изгледа сад тај камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Што смо однели ове лешеве у Приштину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да,

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Био мали камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мали камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има неки натпис, је ли има цараду?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не, ништа, цараду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Беле боје је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чији је то камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Приватног је био тај камион, није био ни од наше фирме, не знам одакле је дошо тај камион у фирму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли то од Ваше фирме камион или није?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Није, није био од наше фирме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли «дошо један полицајац, наредио нам да те лешеве из гараже сад утоваримо у један камион који је власништво наше фирме» тако сте рекли, «а то један мањи камион марке «мерцедес» са церадом.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па јес, па јес, па то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад Ви кажете приватни камион, је ли то власништво предузећа или је приватни?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, па тај камион је био у фирму код нас, у нашу фирму је био тај камион, али то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли први пут видите тај камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате зашто Вас питам. Зато што сте код тужиоца рекли «тај камион је власништво фирме», а сад кажете први пут га видите и то је приватни камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Није имао, ти кажем приватно, пошто није имао фирму од предузеће хигијена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам указујем јер различито говорите, значи говорите о том камиону марке «мерцедес» и кажете то је власништво наше фирме, а сад кажете да први пут видите камион, први пут видите камион и то камион није ваш него неки приватни. Знате разлика је, па шта је тачно, је ли власништво фирме или је то приватни?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па не знам де су узели они тај камион, можда су узели од Житопромета негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ћогај, ја Вас питам шта је тачно, да ли оно што сте рекли код тужиоца.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ја не те разумем то што причаш власништво, како се кажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то камион ваше фирме?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није. А што сте рекли да јесте?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па то је био у нашу фирму тај камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако сте, то је објашњење?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је био у фирми?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У нашу фирму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и. Колко вас је било?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Четворица, једна екипа што је био у цивилну заштиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све исто ова екипа, све што је била и у стрелишту и у ђубришту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то иста екипа?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и, отишли сте до гараже?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И утоварили смо лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вас прати полиција?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Будимир са вама?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, Будимир са нама није, дошо је само до капеле Будимир је био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То првобитно.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, кад смо отишли за Приштину само ми радници смо били и имали смо пратњу, полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ко је возио тај камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Возио Исуф Краснићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исуф Краснићи?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, он имао возачку дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате неку пратњу, је ли неко обезбеђује камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви у камиону?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, у камиону смо, све смо били у тај мерцедес радници, а други полиција је била у један бели «ауди», пратња наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бели ауди?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Бели ауди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије је то возило?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: То је полицијска, не знам ја, али углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је полицијско, бели ауди, како знате да је полицијско?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па полиција вози, то нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција је возила?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има неки натпис, је ли пише на том возилу нешто, је ли видите?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, ништа није писало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите регистарске таблице?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Није имао таблице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није, ни таблнице?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се дешава?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Однели смо оне лешеве у Приштину, правили смо обдукцију и смо вратили поново у гаражу у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, кад сте дошли у Приштину, где сте одвезли те лешеве?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У капелу у Приштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У капелу, и?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Правили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас прихвата, ко прихвата сада те лешеве, долазите у Приштину, ко је ту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Узме они лекари узме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лекар.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Обдукцију праве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли лекар прилази, је ли га неко позива, причајте како је то се одвијало.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ми само смо ставили на оно, како се каже, ону собу за лешеве, де се чекају, де стављају оне лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како их стављате, где их стављате?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Узмемо стављамо нормално, ту ређамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушта су били ти лешеве?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушта, у чему, јесу ли били у неким врећама?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У врећама су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам, то Вас питам.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Су били у врећама и ми смо ставили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд сад вреће, ко је ставио те вреће?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Најлонске вреће су биле то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то нам опишите, ништа нам то нисте говорили о тим најлонским врећама.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Најлонске вреће су били и ми смо ставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су те вреће стављене?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па смо ставили у Пусто село већ кад смо извадили оне лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А већ тад су биле припремљене те вреће?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најлонске?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је, одакле сте узели те најлонске вреће?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Е не знам, у фирму, не знам де су узели, али ми од фирме смо узели то кесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све те лешеве, тих око 90, колко сте ископали, све сте претходно ставили у те вреће и онда сте ставили у хладњаче?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес. Али то није био једна врећа, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту неко снима то? Да ли неко прави неке фотографије, да ли неко констатује записнички да се бележи, да ли сте то имали прилике?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, узели су, били су неке полиција, али ја не ги знам, нисам знао који су то полицајци, су правили они са неким најлоном на рукама, разумеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе нам нисте говорили, шта, како, опишите како то изгледа? Пре него што се у најлон ставља је ли?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, пре да стављамо у најлон, стављају са оне, на оне најлонске, полицајске најлоне, како се каже, гледају на руку и стављају и пише оне тој и узимају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узимају као отиске?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, е као отиске, јес, и на сваки леш, и они де остављају то ја не знам, разумеш али углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Ви видите, шта стављају на руке?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па стављају оне отиске му узимају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту се констатује, пише се нешто?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, пише нешто и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко пише, шта пише?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Били су неки полицајци, али мене не ме интересовало зашто пише оно ово, разумеш, ми смо гледали само да завршимо посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко фотографише ту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па фотографише се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам ништа нисте причали. Значи фотографише се све то?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли знате Ви неког од њих ко то ради, то све полиција?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Полиција радила, били су они, полиција је имао, некако да ти кажем, ону униформу другачије, значи није имао ни полицијске ни шарене, никако није био, него је био једно боја је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи скидају се отисци?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатује се записнички?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографише се, ставља се у врећу и тако ви товарите у камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У камион, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако са тим врећама су ти лешеве доведени у Приштинску болницу ради обдукције?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, стављају бројеви на кесу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стављају бројеве на кесу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И смо узели после смо ставили у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који број Ви видите ту да је, који је највећи број?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ја, ми пример две групе смо били који смо носили, сад ти пада, 2, 3, то ми нисмо узели све редом бројеви, ја сам узео на пример пет броја, он је узео десет, или дванаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас да ли знате који је ту био највећи број?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па био до 90, био сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 90. Јесте ли видели?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, видео сам, оне даске сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава у Приштини, значи долазите до болнице у Приштини?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сад вама прилази, ко долази, ко преузима сада та тела, ко каже истоварите, ставите овде, однесите овде, ко вам то говори?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Полиција је био што је био пратња, сад не могу да, ја те разумем али не могу да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако, ја Вам помажем. Видите да покушавам да Вас подсетим.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Били су полиција они што су радили унутра, како, имали су они мишљење своје, ја не знам, ми смо били углавном радници смо били, ми смо имали наређење само да утоваримо и да истоваримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где истоварујете лешеве?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У капелу унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте доктора, је ли Ви видите да доктор прилази?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Био један докрит је био што нам реко нама, каже само овде остављате, па после су били они стављачи у неку колицу и горе, ми горе нисмо отишли да гледамо у лифт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где вам каже доктор да ставите?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У капелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У капелу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је вас сачекао?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте га?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, ми смо истоварили смо лешеве ту, и ми смо изашли ван смо чекали докле се прави она обдукција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да неко ословљава доктора, да ли га неко ословљава именом, презименом, да ли сте чули можда?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не, само је био доктор ту и ми радници смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Он само нам дао наређење де да истоваримо и каже изађите вани и ми смо чекали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте изашли?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И обавила се обдукција, колко је то било од прилике, колко сте ви ту чекали?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па гледај, можда је био два, три сата или четири сата како су завршавали они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се ви налазите?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ми смо чекали докле се прави она обдукција, кад се правио све обдукција смо узели поново оне лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не гледате то је ли тако, нисте ту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не, ми смо чекали, вани смо чекали, али кад се завршио обдукција дошо, исти тај доктор нам реко готово је, каже, можете да утоварите лешеве и да стављате у камион и да идете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: И поново оне лешеве смо вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог дана?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Истог дана, све лешеве не, него колико. За два, три дана смо завршили то обдукцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер рекли сте да сте сутрадан поново возили лешеве?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тог истог дана?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте од прилике пренели?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па можда уватио камион 20, 30, 40, али задњи дан смо ставили све, нисмо остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где их возите?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: У капелу у Приштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, из Приштине где возите?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Из Приштине исто место у гаражу стављамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрен?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зашто сад поново у Приштину?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Како, још једном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко пута сте тако ишли у Приштину?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Три, четири пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, је ли знате зашто их ви сад поново враћате, довозите, одвозите?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Нисмо однели од једном све оне 90, или колико су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што нисте све од једном. Добро. И колко је ту било група, колко пута сте ишли?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Три, четири пута смо отишли, докле смо завршили те лешеве све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте даље. И довели сте их до Призренске капеле?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту задњу туру, значи трећу туру, да кажем?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после тога дешава?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: После кад смо завршили то, су нам дали после неколико дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте о томе да сте спавали у неком хотелу?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: У Гранд хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: У задњу туру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задњу туру?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес. Значи је био ноћ, нисмо могли да стигнемо да се вратимо и они су се плашили да се вратимо, и смо остали тај вече у хотел Гранду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то кад се, да ли се сећате тад трећи пут, задњи пут кад сте били, кад је то било, је ли то исто априла било?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Априла је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то исто.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Молим те за датум не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно и не инсистирам на датуму, него значи априла '99.године?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: '99.године, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, долазите до Призренске капеле, шта је, која је судбина даље тих тела?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Кад смо завршили све, они тела, неколико тела, не знам сад баш све, не знам баш тачно по броју, али можда 40, 42, 43, 44, ту, неколико тела смо однели у Раховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ораховац?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У Ораховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, зато што ми не знамо, морате да нам објасните, ко вам сад ту говори носите оволико тела, колико тела у тој једној групи, ко вам то говори, ко вас ту каналише?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Будимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будимир?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јер ми без наређење директора и Будимира ми ништа нисмо радили, кад су нам дали они наређење на пример ту да идемо ту смо отишли, смо завршили тај посао и смо се вратили поново на фирму, јавили смо се, и ако требало онда на пример да идемо отишли смо, ако не остали смо у фирму, чекали смо према где су нам дали друге наређење. И кад смо завршили обдукцију, све оне лешеве из Пустог села, други дан смо утоварили два камиона али не велики камиони него мали су, исто тако мерцедес, један је био мерцедес један је био, не знам која фирма је би, а ми са фургон смо отишли до Зрзе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фолсваген.?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Фолсваген, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви одлазите?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сте то ви?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ми смо она четворица, она екипа што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иста, све иста екипа?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, Шевкија, Ђевђет, ја и Исуф. А Исуф је био иста екипа али је Исуф возио камион, пошто је имао он возачку дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли. Је ли Будимир са вама тада?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, је био и Будимир са нама. Имали смо и пратњу полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су та два камиона била, испред капеле у Призрену?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Капела, јес, смо утоварили два камиона, сад у други камион смо утоварили мање а у први камион што отишо за Ораховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је било од прилике ту тела која сте ви утоварили у тај камион, колко је било од прилике тела која сте одвезли за Ораховац?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па био ту негде око 40, 42, 43, сад не могу баш по броју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 40.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Сам заборавио да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прилике, значи око 40?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: 30-40, то, али углавном смо однели у Ораховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то исто били у оним врећама најлонским?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све исто, са бројевима, све?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возите у Ораховац где?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: У Ораховац, они у Ораховац имали су своју екипу, значи хигијена Ораховац имао своју екипу, а ми смо остали у Зрце са овај други камион смо остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чекајте, после ћемо Зрце, у Ораховцу коме предајете?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Отишо он, отишо са комби отишо Будимир и онај шофер што је возио тај камион, отишли за Раховац, тамо су предали они коме су предали оне лешеве тамо ја нисам био у Раховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи они одлазе камионима?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ви?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Ми смо чекали у Зрце са овај други камион да ставимо друго лешеве на једну ливаду ту су били гробови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, једним камионом Будимир одлази са возачем и превози те лешеве у Ораховац?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Однео у Раовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви одлазите у Зрце?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Ми смо чекали у Зрце докле су се вратили они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви одлазите са другим камионом?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је ту било. Ви сте реки укупно око 30-40 је било?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, је ли знате од прилике колко има лешева које ви возите у Зрзе?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Био око 12, 13, богами не знам да ти кажем, али знам да су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то знате ако сте, како то знате, је ли у једном камиону колко је било лешева?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Био, ишо сам ја, после тога бројали смо они колико су били али сам заборавио сад, да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли можете да објасните господине Ђогај, покушајте да се сетите, како се вршила, како се ти лешеви одвајали, па ови иду за Ораховац, па ови иду за Зрзе, па ови следећи где сте возили, како је то било одвајано, како се знало који ће лешеви ићи у Ораховац, који у Зрзе?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: А ја за то не знам, само који су били пример на ону гаражу, углавном да макнемо од гараже, да ли, нисмо, ми нисмо гледали који број узмеш или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа нисте посматрали?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате како се то одвајало?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који лешеви су за једно место који за друго?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа не знате?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: За то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одлазите тим камионом у Зрзе, шта се ту дешава, ви, ваша екипа, вас четворица?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Били су неки радници из Раоваца, они су отворили гробове ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: У Зрзе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зрзе?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес, су били четири, пет радника су били и они су отворили гробове а ми само смо однели лешеви и ту смо оставили и ми смо се вратили поново у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е чекајте, ви сте оставили колико кажете ту у Зрзе?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Били су 12, 13 тако нешто, ту је писано, сад сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било празно, је ли више није било лешева у камиону?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи све сте истоварили ту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се у капелу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У капелу поново смо дошли у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та екипа. Не, у Зрзе где се истоварили лешеве?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У једно место, ливада је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ливада?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад раде са тим телима?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Су ставили на гробље су ставили. Су били један по један гроб су ставили, ми смо ставили на ту, где су отворили они радници из Раовца су отворили гробове ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то Вас питам, кад сте дошли у Зрзе, кад сте дошли и истоварили тела, да ли су гробови били већ ископани, већ припремљени?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви затичете све то припремљено?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, био око 10 или 11 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога затичете ту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Су били неки радници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само радници?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Из Раовца, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли са вама полиција?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којем возилу су они?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Био «ауди».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто онај?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Исто, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, а да ли је још трајало то копање гробова кад сте ви дошли или је то све било завршено?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, ми само смо оставили ту лешеве и смо се вратили, они што су радили они су како се каже, ми само смо ставили лешеве ту, а они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте оставили, истоварили?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес. Само смо истоварили и смо отишли ми за Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ко вам сад ту каже истоварите крећемо?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Буда је био. Буду смо чекали, Буду из Ораховца да се врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам, зато што знам да је он отишао у Ораховац, тако сте рекли, значи ви га чекате, он се враћа, којим возилом се он враћа, је ли камионом?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, истом возилом што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам он каже?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Каже истоварајте и идемо. И ми смо ставили ту де су били отворени гробове и само смо приближавао ту близу и смо истоварали лешеве и смо отишли за Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А радници из Ораховца су?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, они су завршили после свој поса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте још негде возили?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, када, ако су два камиона кренула, један у Ораховцу, завршили сте у Зрзе?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Сутрадан, за два, три дана или четири, пет дана смо завршили све оне лешеве, смо однели у овима местима, да се закопају, смо однели и у Душаново, ту имају гробове у Душаново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Душаново?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Село, то је одвојено неколико километара из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли у односу на Зрзе?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па пример данас смо однели у Зрзе и у Ландовиц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ораховац.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У Раовац, а други дан смо однели ове у Душаново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах сутрадан?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Сутрадан, јес, само што пре да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде сад нам то реците, колико узимате из капеле у Призрену, колико ту утоварујете лешева у камион?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па били су 12 или 13 не знам бога ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто 12, 13?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: 13 и у Душаново смо однели ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све ви радите, све се исто, на исти начин одвија, иста екипа, све?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес, био једна екипа што су отишли раније да отворе гробове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је та екипа која је раније отишла?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Били су неки, били су друге екипе, у исту униформу, разумеш, цивилну униформу, али били су имао ту и избеглице што су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које цивилне униформе, у цивилу су били?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: У цивилу, радничке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите за ово Душаново село?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: У Душаново, јес, па то су били од нашу фирму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле. А, из ваше фирме су људи били у цивилу?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес, у радничко одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, испричајте нам. У радничко, какво одело, плаво?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па нормално, радничко одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално радничко одело. Добро, и колко је ту било цивила?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Били су они, своја екипа је била, 4, 5, 6 душе на пример су били, углавном да се завршавају ти гробови да се отварају а ми смо имали наређење само да однесемо лешеве ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад они, је ли то исто у јутарњим сатима се одвија и сутрадан?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будимир ту?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Јес, са Будимира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже, он се обраћа овим цивилима и каже да?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Каже, они су отишли раније да отварају гробове а ми смо отишли мало по касно, докле се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то време било кад су они отишли да отварају гробове?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Ујутро, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко од прилике, ја не могу овако. Молим вас, дајте мало само тише.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Па гледај, сада, они су отишли ми смо имали наређење у седам сати да се јављамо на поса а они су отишли око, од прилике докле су се окупљали сви, они су отишли неким колима, сад не знам која кола они однели, а они имали наређење да заврше то, они, да се отварају те гробове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се отворе гробови?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после ког времена у односу на њихов одлазак, кад ви крећете?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Био око девет, десет сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око девет, десет?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким ви крећете, исто ваша екипа, Будимир са вама?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Исто, наша екипа, Будимир са нама, био полиција је са нама пратио мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто ауди?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко полицајаца вас прати?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Били су два полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два полицајца и возач?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли возач посебно?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, то су они возили, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли никога не познајете од њих?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не. Полицију не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и одлазите у Душаново, је ли тако?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Остављамо лешеве ту и они завршавају свој посао, па после ми, одма, ми смо имали наређење само да истоваримо, да однесемо ту да истоваримо разумеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли све било припремљено кад сте дошли?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете тамо осим цивила, осим цивила ваших који су кренули ко је још био?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Нико није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тамо полиције?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Па био она наша пратња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ваша је друго, него тамо дал сте затекли полицију или само ове цивиле?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, само то цивило је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И то је завршено?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Само још, извини још мало. Само је остао у гаражу после остали су само још три лешева и то су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да Вас питам, колко је остало у гаражи?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Само још три лешева остали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то лешеви, пошто су три, да ли сте обратили пажњу, је ли мушки, женски?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: То су били. Е па зато ја ти кажем, то су били изгорени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изгорени?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Изгорени су били то, нису се препознали да ли је мушко да ли је женско, него то су били изгорени и због тога то три лешове смо ги закопали у католички гробља у Призрену у католичко гробље у неко место, покрај ту да не се мешају са оне католичке гробове и ту три гроба смо оставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је било завршено?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: То је завршено све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било који леш предали породици?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не, ове лешеве све из село Пусто село што су били нико није био из своје породице да узме осим нас, где смо однели и где су закопали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли сте неки леш превезли до Суве Реке?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ја нисам био, можда тај дан, један дан сам био болестан сам био, можда тај дан су однели у Сува Река, а за то ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да ли Ви знате?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, за то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не могу, осим то посо што сам радио, могу да кажем, а што нисам радио не могу да кажем, разумеш ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Ћогај, направићемо једну паузу, ради одмора од 20 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза ради одмора у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо ли сви ту. Јесмо.

Господине Ђогај, да ли имате превод? Немате превод. Да ли чујете сада, имате превод, је ли тако. Добро, господине Ђогај, ја сам завршила са Вашим испитивањем, сад ће чланови већа да Вам постављају питања. Је ли има? Нема, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја немам много. Да ли познајете лице које се зове Џеза?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Знам да је био полицајац у Призрену, и знам да је Муслиман, или Бошњак, могу да кажем да је Бошњак. Колико ја знам Џеза је био полицајац у Призрену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, неки ближи податак, презиме, име, породица, отац, како се звао, колко је имао година, где је рођен, где је живео?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не знам, заиста не знам, не, уопште не знам, знам само име, познато ми је његово име и знам да је био полицајац у Призрену али ништа друго о њему не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био редовни полицајац и пре рата или је постао у рату?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Био, и пре рата је био полицајац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли му је Џеза надимак или име?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Заиста не знам, не знам нисам сигуран, али ми смо га тако звали као Џеза, Џезмир, Џеза, не знам дал му је то име или надимак, али знам само да је био полицајац Џеза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли возио камион можда Џеза?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Ја никад нисам имао контакт са њим. Никакав контакт нисам имао са њим тако да не знам дал је возио камион али знам само да је полицајац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли можете да нам га опишете?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Уколико је то Џеза на кога ја мислим знам да је био висок, црн, можда је мало виши од мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колко година?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не знам, не знам, заиста не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Знам да је и пре рата био полицајац, али не знам колико има година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сведок зна шта је парафинска рукавица?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ја мислим да се ради о медицинским рукавицама, ако мислимо на исто.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, добро, ти људи који су узимали то, што кажете лепили су неки најлон и то, јесу ли били у униформи или у цивилу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Били су полицајци, униформисани полицајци.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде је рекао ја мислим да је то ова масовна гробница, да су ти лешеве били завијени у ћебе па да су их они пре него што су их убацили у хладњачу да су их стављали у кесе, да ли је неки леш био у кеси, у масовној гробници?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Лешеве у Љубижду, нису имали ни ћебе ни кесе.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, мене интересује ова масовна, ова, то, како се зове то, стрелиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У стрелишту да ли сте видели да ли је неки леш био у кеси, значи у гробници ту, да ли је био?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, то је у стрелишту има ли их у ћебићима, има ли их у кесама и уопште да ли их ту стављају у кесе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На стрелишту, у масовној гробници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, били су у ћебићима.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А сад мени кажу да није.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Код стелишта не, нисмо стављали у кесе, него право у камионе.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није битно место. Мене интересује, он је реко да су у ћабад стављали и да су завијени, је ли било неких поред тога што су били у ћабад, је ли било неких у кесама, само то питам, у било којој гробници, је ли било лешева у кеси најлон, да сте их Ви затекли у гробишту у раки?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не, ни кесе ни ћабад нису била, не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, разумео је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да је било у ћабад, добро. А да Вас питам, Ви сте отишли кажете овде у записнику, ма мене су интересовале ове кесе, нису ме занимала ћабад. У овом записнику је рекао да је отишо '81.године из Суве Реке а да је о догађају 26.марта, чуо касније. Мене интересује од кога је то чуо, како је чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О догађају од 26.марта?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од 26., у Сувој Реци.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Тада нисам знао, после рата сам чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, то смо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Нормално да после рата су дошли из Хашког Трибунала, питали су, дошли су код нас, знали су да сам радио са лешевима, постављали су питања, значи из Хашког Трибунала, такође и новинари, и људи, разни људи су долазили код мене да ме питају, да ли знам било шта о Сувој Реци, о тим догађајима, ја заиста нисам знао ко су они били, али пошто смо радили то што смо радили, причали смо о томе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте одсељени давно били из Суве Реке, 20 година. Је ли сте имали неки контакт са Сувом Реком, је ли сте одлазили у Суву Реку, јесте ли имали неку кућу, неку родбину у Сувој Реци, да ли сте ишли у Суву Реку у овом периоду од 20 година?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Да, да, у селу Лешане имам браћу, тамо, и сестра ми је била удата у Сувој Реци, пар пута сам био и код сестре, нормално да сам одлазио у Суву Реку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познаје породицу Трајковић из Суве Реке?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не познајем, рано сам отишао имао сам можда 12, 13 година кад сам отишао да живим у Призрен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, разумем, али рекли сте да сте долазили, имали сте сестру удату, па случајно реко да нисте знали. Да ли ти Хашки истражитељи, они су Вас испитивали неки други су Вас испитивали, дал Вам је неко од грађана рекао шта се десило у Сувој Реци 26. марта, неко од житеља Призрена или Суве Реке, је ли Вам неко испричао то и то је било, ко Вас није испитивао, занемаримо Хашке истражитеље и друге које су истраживали?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала. Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је кад сте ишли тамо на стрелиште, да ли је био међу полицајцима неко кога сте познавали?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, реко сам и да је био мрак, нама је директор наредио, полицајци су били испред нас тако да нисам мого никог да препознам, реко сам да је био мрак.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Будимир Спасић имао неког сина који је радио у полицији?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не, Буда није имао сина који је радио у полицији.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли познаје неко Мирко ко је?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Мирко? Знам да је Јовин син, да је Мирко Јовин син јер кад смо седели у фирми рецимо ујутру кад смо чекали задатке кад је било потребно рецимо да полиција ради са нама, знам да је Мирко долазио код нас у нашу фирму, долазио је Мирко, одлазио је код директора, разговарали су шта би требало да радимо и онда директор заједно са Будом је долазио да нам каже да идемо до капеле да нешто одрадимо, кад је било потребно одлазили смо са њима, значи ми смо слушали наређења нашег директора.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли Мирко полицајац?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Да, наравно да је био полицајац, у Призрену је био полицајац.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли ишо са вама негде кад сте ишли на ексхумације, је ли ишо у Коришу тамо, је ли ишо у Пусто село, је ли вас пратио негде?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Био је само кад је било потребно, када смо одлазили за Пусто село. Када смо одлазили на она места за која сам вам говорио мало пре, он је био само, само је нас, био као врста страже, ето тако могу да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли био са вама на стрелишту, је ли вас пратио на стрелишту кад сте ишли?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, није био, Мирко тад није био са нама. Можда је и био, сад не знам, била су полицијска кола, да су били полицајци али сад ко је био у полицијском возилу заиста не знам, не могу да вам кажем, реко сам још једном да је тад било мрачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте и рекли, да никога нисте препознали од полицајца, ја сам Вас питала и на почетку Ви сте рекли да не можете, био је мрак и да никога нисте препознали.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Да, нормално, нормално, тако сам реко, да.

НАТАША КАНДИЋ: Да, ал нам је сад рекао да је Мирко био кад су ишли у Пусто село.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Долазио је код нашег директора, али он је разговарао са директором и говорио да треба да идемо тамо, да ли је Мирко долазио из СУП-а, не знам одакле, не знам где су биле њихове базе, сад не знам, он је разговарао са директором да види де треба да идемо, ја заиста не знам шта је друго радио.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте откопавали та тела са стрелишта и са депоније, је ли било неких одвојених ствари да је нешто остало у тим гробницама, кад сте натоварили тела на багер и кад сте све то урадили, да ли је било нешто остајало, да ли сте могли да видите, да ли неке ствари, делови одеће, личне карте, документа?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Као што сам реко, радили смо ноћу од 9.30 до 10, можда багер кад је вадио тела могуће да је неком из делова тела, из цепа, можда је нешто и испало, могуће, могуће да је багер оштетио тела или делове гардеробе, тако да је могуће да је нешто испало, али ја то лично нисам видео. Пошто ја то лично нисам видео да ли је нешто остало, да ли је остало нешто од гардеробе, делова одеће, ја то не знам, могуће да је остало. Претпоставимо да је остало, али ја лично нисам видео. Могуће, могуће да је остало. По завршетку рата из Хашког Трибунала, ми смо били поново тамо, показали смо где смо радили, показали смо и место, и они док су тражили тамо, док су истраживали, питао сам преводиоца да ли су пронашли нешто, да ли су пронашли рецимо тело, они су рекли не, људе нису, односно тела нису пронашли али су пронашли делове гардеробе, рецимо ципеле, и неколико других ствари. Пошто ја то нисам видео, пошто ја те делове гардеробе нисам видео или личне карте, ово што пита госпођа Кандић, ја то лично нисам видео, само што су ми рекли тад да су пронашли нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте Ви сазнали да су ту заправо била тела, сахрањена тела жене, деце и људи из Суве Реке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није о томе говорио, није о томе, он и не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, онда имам питање, а да ли су Вас породице неке из Суве Реке контактирали у то време, то после јуна?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не, нисам контактирао, никад нисам са њима контактирао. Али су ме питали из Хашког Трибунала као што сам рекао мало пре. Рем Кристофер мислим да се тако зове или Луис, можда је био Луис, дошао, питао ме, узео изјаву од мене, нисам био на послу јер није било за време радног времена, овај Луис ме питао да ли знаш било шта да, да ли знаш рецимо да нису то случајно чланови, дал су то тела од породице Бериша, ја сам му рекао да ја не знам, ја заиста не могу да знам ко су ти људи. Интересантно је било да, било ми је интересантно да ме овај Луис, мислим да се тако зове, да ме пита да нису то случајно чланови породице Бериша, ја заиста не знам, мого је да буде било ко, ја нисам никог препознао, заиста не знам никакав детаљ, не знам дал су били из Суве Реке или из неког другог места, заиста нисам могао да их препознам, тако да не знам, можда, могуће, остављам као могућност да је био неко из Суве Реке, али ја заиста не знам да ли је било или не.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли сте Ви накнадно од некога сазнали, од истражитеља или од неког другог да јесу тела људи из Суве Реке?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Чуо сам, чуо сам кад сам био у Хашком Трибуналу да су били, да је ту било и људи који су, значи који су ту

сахрањени, чуо сам да су били из Општине Сува Река, али ја не знам тачније из ког места.

НАТАША КАНДИЋ: Током НАТО бомбардовања, док сте Ви радили у хигијени, јесте ли можда чули, имали неко сазнање, ко је возио те камионе, те хладњаче, да ли сте сазнали то?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не. Дао сам изјаву, рекао сам и то је чињеница и то је истина, нема потребе да додам нешто или да, ти камиони када смо их ми утоварили, рекао сам да су камиони остали је ли је било кишовито, значи они су се, они су ту остали, заиста не знам да ли су ти камиони отишли према нашој фирми, да ли су стигли до Призрена, ја заиста не знам, да сам их видео да су кренули негде, у неком правцу, ја би знао где су кренули, али они, пошто су остали тамо ја заиста не знам куда су пошли, јер кад смо ми отишли на стрелиште они су били тамо, значи били су на одређеним местима, значи ту где су били паркирани ту су стајали све време, тако да ја нисам видео ко је возио те камионе, или ко их није возио, тако да не могу да Вам причам ништа о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Само нам реците, је ли хигијена имала свој багер?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Да, да, имала је хигијена свој.

НАТАША КАНДИЋ: То је багер који је увек био у предузећу, и зашта сте га раније користили, за коју врсту послова, шта је радио тај багер?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Тим багером су, зашта је било потребно, за нашу фирму, ишли су у инспекцију рецимо, када је требало рецимо да се руше куће, рецимо уколико је неко градио, ако је била бесправна градња онда су ишли и рушили те куће, у те сврхе су коришћени ти багери.

НАТАША КАНДИЋ: Колико багера је имала фирма?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Два багера.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је управљао, возио те багере?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Имали смо возаче пре рата, пре почетка рата, били су из нашег предузећа, значи наши возачи.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли се сећате како се зову?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Један је био Муслиман, Бошњак, он се звао Рамиз, онај други био избеглица и њега не познајем, не знам му име.

НАТАША КАНДИЋ: А Рамиз, је ли живи у Призрену или је отишо?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Он је отишо из Призрена, није у Призрену.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате његово презиме?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не знам, не знам његово презиме.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је возио багер тада када сте били на стрелишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Тамо је био један возач кога ја лично нисам познавао, имао је војну униформу на себи, али ја лично га нисам познавао, нисам могао да га препознам, не знам ко је заиста. Знам само да је имао војну униформу.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли се догађало то да предузеће позајми неком другом багер, војсци на пример?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Војсци, мислите, којој војсци, на коју војску мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Па на Војску Југославије у то време?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не, можда су давали војсци, не знам, ја заиста не знам да ли је војска узимала од нас багер, сад могуће, ја да знам не. Ја лично нисам видео да је користила војска наш багер.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте некада имали неки контакт са телима у вези са Сувом Реком, било да сте возили нека тела у Суву Реку из Призрена, дал сте узимали тела из Суве Реке возили тамо, јесте ли имали некад неку такву ситуацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је госпођо Кандић.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ја у Сувој Реци током рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, ја сам га питала да су превозили он је рекао да он није, а не зна да ли је неко можда превозио.

НАТАША КАНДИЋ: Е па ја га питам, зато што јесу једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, само га треба питати на један начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питала сам га. Како, на који начин да га питамо, ако сам га питала. То је било моје питање да ли су превозили лешеве до Суве Реке.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте возили нека тела до Суве Реке?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Ја сам рекао, можда су возили.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, Ви лично дал сте некада нека тела из Призрена одвезли до Суве Реке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, одговорио је на питање, на почетку ја сам га питала и рекао је да није, а да ли је неко други он не зна, не можемо му сад изнудити да нешто каже што не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Па бојим се да не разуме, у изјави Хашким сведоцима, он лепо каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ја сам га питала одговорио је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци питања, немате. Да ли оптужени имају питања, изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Како сте утврдили да се ради о камионима марке пинц гауер, ако је била ноћ?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није рекао да су били камиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису камиони, возила пинц гауер.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Односно возила, камионети у сваком случају.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Која је сврха сад овог, не, камион пинц гауер није постојао, то су била полицијска возила. Добро, он је схватио као камион, пинц гауер није камион, нисмо могли да утоваримо лешеве у пинц гауер, не знам, значи говорим о већим возилима, а не о пинц гауерима, пинц гауер је мањи аутомобил.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Тако се он изражава.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Господине Ви сте мене погрешно разумели. Ви сте рекли да је полиција вас обезбеђивала, и рекли сте да сте том приликом видели нека возила марке пинц гауер а да је био мрак, да је била ноћ. Како сте установили да се ради о возилима пинц гауер?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Они су били тамо кад смо стигли, ја сам ту видео, на том месту, значи близу, где су оне гуме, реко сам да смо палили гуме и ту, значи близу тих гума, поред масовне гробнице, е ту сам видео да су стајала три пинц гауера, значи, али да Вам кажем још једном, то нису камиони, камион је камион, а пинц гауер је пинц гауер. Не знам о чему говорите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: На којој удаљености сте се Ви налазили од пинц гауера, само то и немам више питања?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Ту где смо радили, значи нисмо били јако далеко од тог места. Значи реко сам да смо стигли, ми смо тад говорили да је то фургон фолцваген, они на Косову кажу фургон за комби, возило комби, кад смо ми ту стигли ту је био и, прво смо видели пинц гауер, па онда смо видели и камион, значи они су сви били пре нас стигли. Ми смо последњи дошли на то, на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли од оптужених неко, нема нико, изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Можете ли нам рећи да ли је на том стрелишту осим Вашег директора и шефа, било још неких људи који су били у цивилном оделу?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Још једном молим Вас, нисам разумео добро питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Да ли је било и цивила, осим значи кад сте спомињали Вашег директора, па сте спомињали Вашег шефа.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Спасића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спасића, да ли је било у цивилном оделу? Али ја мислим да он је рекао да је било.

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, није било, не у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико у цивилу?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Били смо само ми радници у цивилу, наш директор је био, носио је полицијску униформу, а Будимир је носио војничку униформу, војну, других радника или других цивила није било на том месту.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Молим Вас, рекли сте да вас је полиција чувала, је ли тако, док сте то радили?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Да.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Од кога вас је полиција чувала, није ми јасно?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Знало се, они знају, они најбоље знају од чега су нас чували и од кога су нас чували.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Пре него што сте дошли на овај полигон, јесте ли прошли поред неког пункта?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Да, да.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесте ли заустављани на пункту?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Не, не, то је полицијски пункт код Љубижда, рекао сам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Кад сте се вратили у Ваше предузеће, речено Вам је да сутрадан одморите, шта сте учинили са рукавицама, са одећом, са алатом који сте користили на полигону?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: Алат нисмо имали, имали смо само рукавице. То су оне, ми их зовео санитарне рукавице, оне су се поцепале, значи, а оно што смо носили то је већ било све прљаво, јако прљаво, били смо јако прљави сви, то смо бацили, јер је све било како да Вам кажем, све је то било масно, јако, јако прљаво је било све и то смо запалили, запалили смо.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Где сте Ви бацили, где сте Ви то запалили, Ви, Вашу одећу, Вашу одећу, где сте Ви запалили? Код куће или у кругу предузећа?

СВЕДОК АЉИ ЋОГАЈ: У дворишту наше фирме. Јер имамо ту близу је Бистрица, река Бистрица и ту смо поред Бистрице смо их запалили.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ако сам Вас добро разумео то се догађало у априлу, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тако је рекао.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте о овом догађају разговарали са неким из полиције, од државних органа и тако даље, рат је завршен у

јуну, јесте ли причали неке о овом догађају, јесте ли пријавили неке о овом догађају, пре завршетка рата?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не, нико није дошао да ме пита, нико ми није поставио питање, а после рата да, причао сам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А да ли сте Ви отишли да пријавите, да кажете да сте по ноћи утоварали мртве људе и тако даље, јесте ли ишли у полицију да пријавите?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, полиција је знала, били су ту.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А због чега то нисте пријавили?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Није било потребно, нормално ми смо обични радници, значи полиција је ту била, они су нас тражили, они су нас позвали да ми дођемо ту на лице места и да радимо, ми смо били како да Вам кажем сад, једноставно, значи ми смо били као, ми кажемо машице, да неко не би дирао ватру лично онда су нас употребили, само су нас користили.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро, разумео сам. После завршетка рата Ви сте остали у Призрену, је ли тачно?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте након доласка снага КФОРА, пре него су дошли људи из Трибунала, да ли сте властима КФОРА пријавили да сте утоварали лешеве?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Нормално, нормално да сам рекао.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Или су они дошли код Вас, па сте тек тада рекли, како је било?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Као прво они су знали ко је радио, ја не знам како, `ајде кратко сад да кажем, ја не знам како су они сазнали да сам ја радио, они знају да сам ја био гробар, они су питали ко је радио то, ко је радио у Призрену са лешевима, и онда су дошли преко нашег организатора.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК: Он за фирму каже да је то организација.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Они су преко фирме дошли код мене, питали су, ал то је после рата.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: И ви сте разговарали, то сам Вас разумео.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Да, после рата.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хвала лепо то је довољно. Само још ово питање. Пре него се повукла полиција са Косова, да ли се разговарали са Вашим рођацима, са Вашим познаницима, о овом догађају на војном полигону?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, нисам имао контакт, уопште нисам контактирао ни са браћу, ни са породицом уопште.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Имате ли Ви породицу, имате ли жену, децу? Дружите ли се са неким, имате ли пријатеље?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Имам, имам, наравно, имам жену, имам породицу.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте са њима разговарали о догађају на стрелишту, о утоварању лешева, пре повлачења полиције? Кажите слободно.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Моја породица када сам радио са лешевима они уопште нису знали ништа, прво говорим о својој супрузи, ништа, она да је то знала рецимо ако сам некад имао крв на телу. Рецимо да сам однео одећу упрљану крвљу одма би ме питали е где си то испрљао, тако да нисам, нисам говорио. Да Вам кажем нешто и страшно сам се плашио, ништа нико није знао.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хвала, не треба више да одговарате на питања. Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли питања нема више. Господине Ђогај да ли има нешто што би Ви желели да изјавите, нешто што Вас ми нисмо питали?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не госпођо, немам шта да изјавим, ово што сам урадио имате, имате моју изјаву од раније, све знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда бисмо овим завршили. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих се вратио на ово последње што сте рекли да сте се страшно плашили. Да ли Вам је неко од полицајаца или Ваш директор или Буда или Јован, или неко трећи, забранио да о томе причате?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Не, не, нико ми није забранио. Али мени било јако жао, није било лако, ово што сам ја урадио то сигурно није био лак посао, значи дирао сам свачија тела, није то лак посао, треба да схватите. Ни мојој деци нисам говорио, било ми јако жао, било, да не би знали чиме се њихов тата бавио, заиста нисам, зато сам реко нисам ништа причао. Ако су ме питали рецимо зашто је ова крв на гардероби, чак ме било и срамота да причам, нико ми није говорио кажи истину или немој да кажеш, говори о томе, али ја нисам, јако ми је било жао. Да Вам кажем нешто, тежак посао, не знам шта да Вам кажем друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само још једно, прочитао сам у Вашем исказу од раније, да оно вече кад су дошли по Вас, да сте се Ви уплашили и да Вас можда воде на стрељање, па Вас сад то питам.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ми то објасните.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Да, када су дошли код мене, прво су код мене дошли, онда смо отишли код Шевкије, па онда код Исуфа, код Џевцета, значи код сваког понаособ, онда смо се скупили нас четворо и послали су нас у фирму. И ми нисмо знали о чему се ради, нисмо знали где одлазимо и шта ће да раде са нама и један другог смо питали где идемо, шта нам раде, нисмо знали док нисмо отишли у фирму, нисмо знали о чему се ради, онда је дошао Буда и разговарао са директором, ја нисам чуо шта су они разговарали, дали су нам одећу, дали су нам рукавице, значи санитарне рукавице, то су медицинске рукавице и рекли су нам идемо негде да радимо. Када смо ушли у камион и онда сам реко Шевкију идемо према Сувој Реци. Када смо дошли до Љубижда, када сам видео, видели смо од једном да се налазимо на стрелишту, то је стрелиште војске. Нико од нас није знао пре тога где одлазимо, шта планирају, мислили смо чак можда идемо ми на стрељање, можда хоће да нас стрељају, нисмо знали где одлазимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што би Вас неко стрељао?

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Свашта нам је падало на памет, тако да нисмо, све и свашта смо, можда идемо, можда хоће да нас стрељају, можда идемо да радимо, свашта нам је падало на памет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам господине Ђогај, ми смо завршили, можете ићи.

СВЕДОК АЉИ ЂОГАЈ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми бисмо за данас завршили, настављамо сутра. Сведок Савић Миливоје.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида а наставља се:

07.12.2007.године са почетком у 09,30 часова.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих Вас само замолио, пре одлуке те, имао бих нешто да кажем, и у вези изјаве сведока а и друге ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Наравно да можете да кажете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Прво у погледу изјаве овог сведока не бих имао никакве примедбе, сведок је изнео шта је имао да изнесе и на околности на које је предложен. А мислим да је учинио велики корак у расветљавању предмета наше оптужнице, утврђивању наређења и извршења кривичног дела ратног злочина, зашта одговарају овде оптужени и да нам је у многоне допринео и да смо данас цео дан имали прилике да слушамо и откријемо многе ствари и чињенице. Вратио бих се на доказне предлоге, ми овде позивамо сведоке, за овог сведока смо имали изјаву из предкривичног поступка, сведоке за које уопште не знамо на које околности су предложени и шта треба да утврдимо тим доказима, ја сам и прошли пут рекао 36 предложених сведока Албанске националности, 30 или 32 уопште нису саслушани ни у истрази ни у предкривичном поступку и они се сада позивају да сведоче а не знамо на које околности и шта ћемо утврдити са тим предлозима. Мислим да је крајње време у циљу ефикасности овог поступка да тужилац, прво немамо ни адресе њихове, чак и ако би се одлучило да се зове, значи две ствари предлажем, прво да тужилац определи који су ти сведоци који треба да дођу, на које околности треба да сведоче и да веће одлучи више који ће докази да се изводе, да знамо колики обим и дужина поступка нас чека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо господине Ђурђићу, имамо сви оптужницу, сведоци су предложени.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То не значи што тужилац предложи да мора да се изведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је уобичајено да тужилац да образложење на које све околности, треба у оптужници да се изјасни.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, у оптужници кад се подиже оптужница, предлажу се докази који су изведени у току истраге или у овом случају може у предкривичном поступку, ми имао 34 предлога за саслушање сведока, не знамо ни на које околности ни шта треба да утврдимо. Према томе, нити Вас обавезује, Ви одлучујете шта ће да се изведе, а ја не знам како ћете одлучити кад не знате на које околности они треба да сведоче. Ви кад се сведок појави овде а позвали сте га зато што је предложен, утврђујете шта зна и шта не зна, о томе говорим, имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево изволите тужиоче, да ли хоћете да се изјасните.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Једна је ствар, тужилац може да предложи у допуну доказног поступка, може и у оптужници али то не везује веће да мора да позове све сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да везује веће да поступа по оптужници, наравно да везује.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: По оптужници поступате а нису изведени докази, Ви не знате зашто позивате неког сведока који је наведен у оптужници а није фиксирана његова изјава, мислим да је то најнормалнија ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само мало тише молим вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мислим да би морали ти, да би били ефикаснији да урадимо, много смо далеко одмакли у овом поступку, а сад смо дошли у ту фазу да позивамо те сведоке за које не знамо на које околности, ја не знам како ћете Ви то да урадите ако до сад нисте. Друга ствар, имамо сведоке-оштећене који сада нису дошли. Шта је са њима, дајте да видимо, немојмо само да завршавамо, ми имамо још сутра претрес где ће да буде сведок који није из ове категорије, који долази, какав имамо сад статус са сведоцима које смо позвали, Агроном Беришом, Бардијом Беришом, Вјолцом Беришом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучићемо, Ви сад хоћете у овом моменту да одлучимо шта ћемо са тим сведоцима, дајте да завршимо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, молим Вас судија, ако су они уредно позвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо одредили саслушање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, хоћу да кажем, само полако, ако су они уредно позвани и нису се одазвали, онда ми имамо значи околност, а немате мера за обезбеђење њиховог присуства нити да их казните, нити да их принудно доведете, онда предлажем пошто већ губимо време, имамо дане, да те доказе изведемо читањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читање тих исказа сведока ми можемо у сваком моменту да обавимо, ми до завршетка главног претреса имамо времена, значи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па можемо, али знате шта је, ако су они уредно позвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас господине Ђурђићу, апсолутно није неопходно да веће одмах одлучи да се читају записници о саслушању тих сведока. Ми то можемо до краја главног претреса, значи поступамо даље, нисмо исцрпели све сведоке.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па јесу ли они уредно позвани или нису?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немојте, ја Вама не упадам у реч.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али Ви ми не одговарате, јесу ли уредно позвани или нису?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, па јесте ли Ви слушали јутрос.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јуче сте рекли за Вјолцу Беришу да немате доказ дал је уредно примила позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не јуче него прекјуче.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Прекјуче, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А данас сам рекла да је сведок Агрон Бериша уредно позван, имамо потпис, имамо враћену повратницу, значи имамо доказ да је он позван, а то што није дошао, разлоге његовог недоласка ми не знамо. Дакле Ви тражите да у овом моменту одмах одлучимо да ли ћемо читати те исказе сведока, ја Вам кажем да до краја главног претреса ми имамо времена, ми имао шта да радимо, ми имамо још пуно сведока овде да саслушамо, према томе уопште не видим, неумесно је ово што сад Ви инсистирате на томе да се одмах одлучи, има времена.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, сви моји предлози су у правцу економичности и брзине поступка, а не у правцу одуговлачења. Ја Вам кажем ево, Ви се не враћате на предлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, председник већа и ово веће одуговлачи поступак.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви видите да ми поступамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сам Вам реко имате 30 сведока за које не знате на које околности треба да сведоче а треба да се одлучи, веће, како ће тако, тужилац то није дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, изволите тужиоче изјасните се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само моменат да завршим, па нек се тужилац после јави. Друга ствар је у вези јучерашњег краја претреса кад је нагло прекинут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли све што сте имали.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, нисам, то сте Ви рекли, а ја сам јутрос извршио увид у списе. Ви сте нама прочитали допис заменика јавног тужиоца који не поступа по овом предмету, овде се већ годину дана, после првог претреса колега Виторовић појавио, ми добијамо допис Драгољуба Станковића, од 27.новембра, где од Вас тражи да му одобрите посету оптуженом Чукарићу, је ли је наводно Чукарић с њим овде на ходнику, то се не зна када, је ли од јула месеца, од септембра није био овде Драгољуб Станковић и још једном кад је Чукарић разгледао предмет, изјавио Чукарић да хоће да разговарају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то сам јуче прочитала.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, по члану 504 ЗКП-а, члан 504 ЗКП-а, не постоји, укинут је 2005.године, значи основ за поверљив разговор уопште не наводи, то је прва ствар. Ви допис Заменика тужиоца за ратне

злочине, прослеђујете оптуженом Чукарићу, уз Ваш допис да се изјасни по члану 150 ЗКП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли ће да разговара са тужиоцем или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Члан 150 ЗКП-а предвиђа, да окривљени, односно оптужени, све зависи у којој је фази поступка, може захтевати од Вас да му дође неко лице да разговара, па ћете Ви одлучити дал ћете одобрити ту посету у Вашем присуству или у присуству лица које Ви одредите, значи иницијатива мора да буде од оптуженог, а не од тужиоца и не да се наводи оптужени да прихвата или не прихвата да он тражи то, јер од Вас је тужилац тражио само одобрење да оде од Вас а не сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, све што сте то рекли, ништа ново нисте рекли.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али члан 150, Ви пишете допис по члану 150 ЗКП-а, што је неприхватљиво, то је неприхватљиво, јер прво тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за Вас неприхватљиво, за нас је прихватљиво.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, тужилац као државни орган добро зна ЗКП, и мора да наведе основ, он се позива на члан 504 ЗКП-а који не постоји, то је одредба, то је била некад одредба главе 29 која је укинута у октобру 2005.године, молим Вас, и пазите нико не обавештава браниоца оптуженог шта се и како дешава а Чукарић Вам, он треба сигурно оптужени, он је најбоље знао ЗКП, па каже добро нек дође он код мене иако га ја никад нисам звао нити сам тражио разговор ал нек дође са мојим браниоцем и са Вама председнице већа. Је ли Ви мислите да је то ток овог поступка који задовољава елементарне захтеве легалитета и да о томе не треба да нас обавестите него случајно Чукарић кад изађе овде да нам каже, да ми треба да проверавамо рад суда кроз гледање предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да треба да пратите предмет, сигурно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И тако поступање тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно, ништа ново нисте рекли, треба да пратите предмет, да вршите увид у предмет.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тако да зовемо, да ли ће суд примењивати правилно Закон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да видите шта се дешава, да пратите предмет, суд није у обавези да вама сваку радњу коју предузме техничке природе да вас обавештава и да вам доставља.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи то је нормално, овакво поступање тужиоца је нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, не можете тако да разговарате.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не разговарам, ја само говорим оно што је чињеница што смо ми јуче сазнали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све што сте Ви сада изјавили апсолутно не стоји, зна се ко притвореника може да посећује, то је опште познато, а зна се када се тражи одобрење председника већа, значи само да по захтеву, по захтеву могу остала лица, лекар и друга лица по захтеву оптуженог да га посете. Обзиром да сам ја добила поднесак Заменика тужиоца за ратне злочине где ме извештава да му се обратио оптужени да жели наводно да обави разговор, ја то говорим наводно, ја не знам, да жели да обави разговор, наравно да ћу се ја њему обратити да га питам, да ли он уопште жели да разговара, јер је потребан његов захтев. Значи ја поступавам по Закону, обраћам се оптуженом, да би ја дознала да ли је то тачно да он жели да разговара, оптужени ме је известио онако како ме је известио, прочитано је, према томе тужиоц није добио одобрење да иде да посети оптуженог у затвор и ништа ја Вама немам ново да кажем, ништа се не ради мимо Закона, све што се ради овај суд искључиво ради на основу Закона. Ви углавном нон-стоп имате неке примедбе, нон-стоп хоћете да пласирате у судници да се ради нешто мимо Закона што апсолутно не стоји, апсолутно.

Ви се позивате, ево и ово ћу Вам одговорити. Ви константно тражите, тражите да Вам се достави решење о додели заштићеном лицу, својство заштићеног лица, а искључиво Вам у Закону, ево цитираћу Вам, мада је то Вама би требало да буде познато, требало би да Вам буде познато, где се каже, да се усмено, да ће се усмено саопштити садржина решења о додели сведоку да је заштићен сведок, значи усмено. Уколико се одбије да се лицу додели својство заштићеног сведока, суд ће доставити онда подносиоцу захтева и неће га усмено саопштити, у конкретном случају ми нисмо одбили, ми смо дозволили, и донели смо одлуку да се одређеном лицу додели својство заштићеног сведока. Позивате се на тачку 6 где каже окривљеном и његовом браниоцу се мора дати могућност да оспоре оправданост мере, Вама је та могућност била додељена, како, имали смо рочиште, Ви сте се изјаснили, Ви сте оспорили, питали, поствљали, давали предлоге, Ви сте се изјаснили суд је донео то решење како је донео, према томе дакле, све што се Ви позивате и што стално истичете да се нешто мимо ради, да нешто се испод жита ради, то не стоји. И немојте више на тај начин да се обраћате

суду. Ви сте видели ја сам јако имала стрпљења, Ви на све реагујете, Ви стално имате неку примедбу, Ви стално нешто реагујете, ја Вас пуштам, дозвољавам, имате право, али ово је сад стварно превршило сваку меру. Јер Ви стално пласирате у јавности да се нешто ради мимо Закона, овај суд искључиво на основу Закона поступа. Изволите ако имате нешто ново да кажете можете, а да се вртимо у круг једно те исто нећемо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имам да кажем, ни једна чињеница коју сам изнео није нетачна, све су тачне чињенице и онако како сам навео, значи ни једна чињеница није нетачна, а само нисте довршили, до краја прочитали 119 став 6, значи дошли сте до задње три речи, да окривљеном и његовом браниоцу у поступку мора дати могућност да оспоре оправданост мере из члана 117 став 3 овог Закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте могућност, држали смо рочиште.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То значи да Вашу одлуку могу да тражим у другостепеном суду да се оцени оправданост Ваше мере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Вама је усмено саопштено.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извините, искључена, по ЗКП-у, нигде не пише да ми је искључено право жалбе на ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, то је Ваше тумачење.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па молим Вас, узмите одлуку, кад је искључено право жалбе мора изричито Законом да буде написано, или да уз главну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате још нешто ново да кажете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, само да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, изволите тужиоче, хоћете одговорити нешто на ово.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Доћи ћемо ми и до тога да другостепени суд оцени Вашу законитост рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Ђурђићу, доћи ћемо, па наравно, ту је другостепени суд.

АДВ.ПАЛИБРК ДРАГАН: Ја бих се само надовезао на овај први део приче коју је мој уважени колега Ђурђић мало пре рекао, значи на околност предлагања ових сведока, ових тридесет и кусур сведока Албанаца који би требало да сведоче, сматрам да ипак тужилац мора да прецизира на које околности је ли на тај начин уколико се то не би десило нама би било ускраћено право на одбрану. Долазе овде људи не знамо ни шта ће да причају, самим тим не можемо да се припремимо на њихово сведочење, значи због тога сматрам да би и суд на томе требало да инситира да се тачно прецизира на које околности озбиром да пре тога ни у истражном ни у предкривичном поступку ни један од њих није

саслушан. Друга ствар зашто сматрамо да је битно да се тужилац ипак децидирано изјасни за сваког појединачно на које околности, због овог што сам и јуче и пет, шест пута у досадашњем току поступка рекао, да би знали да ли уопште ти сведоци имају какве везе са, јер ако ће да сведоче о неком 21.мају или 15.фебруару и тако даље, ти сведоци немају шта да траже у овом суду и поводом ове оптужнице, зато сматрам из та два разлога и надовезујем се на ово што је колега Ђурђић рекао да је веома битно да ми знамо зашта ти, и на тај начин и суду се олакша да одлучи ваља ли их саслушавати или не. Мислим стварно хоћу да будем конструктиван и да помогнемо а све у циљу, људи преко две године седе у притвору, овако можемо стварно да догурамо пет година за ово суђење. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала и Вама, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте брилијантни били данас, лепо сте им одговорили а што се тиче поступка ни један сведок који је овде саслушан није дошао да сведочи о нечему што није било важно за овај догађај. Ако вама није важно шта је било 25., 26., 28., асоцирате на сведока кога смо прво ове недеље саслушали онда ја немам коментар. Ако није важно да ли је 34 људи убијено 25-ог, па се та акција продужава на 26., онда заиста не видим да је само о 25-ом, говорио можда бисте били делимично у праву, али он је говорио о свим данима који су претходили, догађајима који су се догодили након 26., мислим да би било страшно важно да и тај сведок буде саслушан. Али свакако предлог тужилаштва није у циљу да се овај поступак одуговлачи и ми ћемо размотрити и биће саслушани само они који су, до којих је могуће доћи, који нам могу помоћи да дођемо до истине а то је и ваш и наш, државни је то посао да дођемо до истине. Да ништа не сакријемо и да до истине дођемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо. Настављмо сутра. Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Питам тужиоца да ли ћемо трагајући за истином обезбедити долазак сведока доктора Агрона, сведока Бардуља, неких лица која говоре о догађају сасвим другачије од неких који су овде саслушани. Хоћемо то обезбедити? Трагајући за истином.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Ви кажете да смо ми намерно некога спречили да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настављамо сутра.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА